

..

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.49/2023/9.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. február 07. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálati visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 rendőr főtörzsőrmester vádlott ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2023. szeptember 14. napján kihirdetett Kb.III.2/2023/8. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 13.800.- (tizenháromezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

[1] A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2023. szeptember 14. napján kihirdetett Kb.III.2/2023/8. számú ítéletével Terhelt1 rendőr főtörzsőrmester vádlottat bűnösnek mondta ki kötelességszegés szolgálatban vétségében (Btk. 438. § (1) bekezdés) és szolgálati visszaélés büntetében (Btk. 441. § (1) bekezdés), ezért őt – halmazati büntetésül – 150 napi tétel, napi tételenként 1.500.- forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 225.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett és a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során keletkezett 47.798.- forint bűnügyi költség viselésére.

[2] Az ítélet kihirdetését követően az ügyész fellebbezést jelentett be a vádlott terhére, a halmazati büntetésül kiszabott pénzbüntetés mértékének felemelése végett. A vádlott és védője a büntetés enyhítése céljából fellebbezett.

[3] Az ügyészség a fellebbezése írásbeli indokolásában azzal érvelt, hogy a katonai tanács a joghátrány alkalmazása során eltúlzott súllyal vette figyelembe a vádlott vonatkozásában fennálló enyhítő körülményeket, így a ténybeli beismerő vallomását, valamint a cselekmény elkövetése óta eltelt hosszabb időt. Az ügyészség álláspontja szerint a bíróság helytelenül értékelte enyhítő körülményként, hogy a viszonylag hosszabb ideje tartó büntetőeljárás során a vádlott nem részesülhetett illetményen felüli juttatásokban, illetve a folyamatban lévő büntetőeljárásra tekintettel ki volt zárva a jutalmazásból; ugyanakkor a joghátrány alkalmazásánál nem értékelte kellő súllyal a bűnhalmazatot. Mindezen körülményekre és a bűncselekmények tárgyi súlyára tekintettel a vádlottal szemben súlyosabb pénzbüntetés kiszabását tartotta indokoltnak.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.679/2023/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket pedig nem tartotta alaposnak. Kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács a perrendi szabályok megtartásával ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bűnügyben releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és együttesen értékelve a vádlott védekezésével szemben állapította meg az ítéleti történeti tényállást. Álláspontja szerint e tényállás mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott megalapozatlansági okoktól, így felülbírálatra alkalmas. A rögzített tényállás alapján a bíróság okszerű következtetést vont a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, szándékára, illetve célzatára nézve, valamint azokon keresztül bűnösségére és törvényesen minősítette annak két vád tárgyává tett szolgálati bűncselekményét. Rámutatott arra, hogy a büntetékiszabás keretében a bíróság a vádlott javára és terhére jelentkező bűnösségi körülményeket vizsgálta, melyek körében súlyosítóként kell értékelni a rendőrség testületén belül a szolgálati bűncselekmények elszaporodottságát. Ellenben mellőzni szükséges a vádlott büntetlen előéletére utalást, mivel az a hivatásos állományú rendőrnél a Hszt. 41. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően az alkalmazási előfeltétel. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a kiszabott pénzbüntetés napi tételszáma a bűncselekmények együttes tárgyi súlyát nem tükrözi, azonban korábban az eljáró katonai ügyész a büntetővégzéssel kiszabott pénzbüntetéshez kapcsolódóan tárgyalás tartását nem kérte, így annak súlyosítására a másodfokú eljárásban nem kerülhet sor. Ellenben az elsőfokú bíróság által a napi tételhez rendelt összeg ugyancsak indokolatlan alacsony mértékben került rögzítésre, mivel a más eltartására nem kötelezett, tartozással nem terhelt vádlott egyéni anyagi teherbíró képessége az ítéletben meghatározotthoz képest magasabb. A fentiek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának KB.III.2/2023/8. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg és Terhelt1 rendőr főtörzsőrmester vádlottal szemben szabjon ki halmazati büntetésül a napi tételhez magasabb összegben meghatározott pénzbüntetést.

[5] A védő is előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben a vádlott terhére, súlyosítás végett bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés bár nem eltúlzottan súlyos, a büntetési célok eléréséhez enyhébb pénzbüntetés kiszabása is elegendő. A védő sérelmezte, hogy a döntés meghozatalakor a vádlott javára fennálló valamennyi enyhítő körülmény nem került maradéktalanul feltárára és értékelésre. E körben utalt a vádlott ténybeli beismerő vallomására, büntetlen előéletére, rendezett családi körülményeire, valamint az időmúlásra és arra a körülményre, hogy a vádlott a büntető eljárás hatálya alatt nem részesülhetett az

illetményén felüli juttatásban és jutalmazása is kizárt. Mindezek alapján a pénzbüntetés napi tételszámának csökkentését indítványozta.

[6] A bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozottan bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezéseket kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény jogi minősítését érinti. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[7] A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy a törvényszék nem vétett-e az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[8] A másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen járt el.

[9] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését, erre egyik érdekelt sem hivatkozott. Törvényesen járt el az elsőfokú katonai tanács, amikor – figyelemmel a vádirati indítványnak megfelelően, a jogszabályi feltételek fennállása mellett hozott büntetővégzéssel szemben előterjesztett vádlotti, tárgyalás tartására irányuló kérelemre – az ügyben előkészítő ülést tűzött ki. Eljárása során betartotta a Be. LXXVI. fejezetében rögzített perrendi szabályokat. Helyesen járt el akkor, amikor az előkészítő ülésen hatályon kívül helyezte a Kbpk.III.17/2022/4. számú büntetővégzését, és a vádról tárgyaláson határozott, mivel a vádlott az előkészítő ülésen nem ismerte be a váddal egyezően a bűnösségét, és a tárgyaláshoz való jogáról nem mondott le. Az elsőfokú bíróság a tárgyalásra vonatkozó szabályokat maradéktalanul betartotta, a vádlottat és a tanúkat a törvényes figyelmeztetéseket alkalmazva megfelelően kioktatta.

[10] Az elsőfokú bíróság a vádirati tényállással egyezően az ítéletének [6] bekezdésétől a [8] bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Az elsőfokú bíróság a váddal egyezően törvényesen minősítette a vádlott katonai bűncselekményeit. A vádlott a tényállásban leírt azon magatartásával, hogy a meghatározott feladat végrehajtása során a szolgálati tevékenységét egészségügyi szünet céljából megszakította, a szolgálati gépjárművel az egység parancsnokának tudta és engedélye nélkül a lakására távozott, ahol 10 perc időtartamban tartózkodott, majd onnan úgy indult el a szolgálati gépjárművel, hogy abban erre vonatkozó előzetes engedély nélkül helyet foglalt az élettársa is, akit egy autóbusszállomáshoz szállított, megvalósította a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző

szolgálatban kötelezettségszegés vétségének és a Btk. 444. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati visszaélés büntetnének törvényi tényállási elemeit.

[11] Az ügyésznek a büntetés súlyosítása érdekében előterjesztett fellebbezése, valamint a vádlott és védője enyhítést célzó fellebbezései nem alaposak.

[12] Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az ítélete [11] bekezdésében helyesen tárta fel és értékelte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem tévedett a törvényszék, amikor a törvénnyel első alkalommal összeütközésbe került vádlottal szemben az egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő vétség és a három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő büntett elkövetése miatt, halmazati büntetésül, a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tételeinek száma a vádlott terhére rótt cselekmények tárgyi súlyával, míg az egy napi tétel összege a vádlott jövedelmi és vagyoni viszonyaival arányban állónak tekinthető. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint nincs olyan nyomatékos, bírói értékelés körébe nem vont bűnösségi körülmény, amely a vádlott büntetésének akár súlyosítását, akár enyhítését indokolná, figyelemmel a Be. 605. § (2) bekezdésében írt szabályra is, amely a büntetés kisebb megváltoztatásának lehetőségét kizárja.

[13] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a Btk. 79. § -ban írt büntetési célok, a generális és a speciális prevenció eléréséhez az így kiszabott pénzbüntetés tetтарыos, szükséges, egyben elégséges büntetés is. Megállapítható továbbá, hogy az elsőfokú katonai tanács rendkívül méltányosan járt el, amikor a vádlott javára értékelt enyhítő körülményekre figyelemmel a pénzbüntetés megfizetésére igen hosszú időszakra engedélyezte a részletfizetés lehetőségét. Mindezek alapján a súlyosításra irányuló ügyészi, illetve az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[14] A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsulésen a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[15] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén és a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2024. február 7.

Dr. Török Zsolt hb. dandártáborok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.III.2/2023/8. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.49/2023/9. számú végzése folytán 2024. február 7. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2024. február 7.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

.